

Bisp og forhenværende Minister, der kastede sig tilbage paa Stolen, som om han sad i sin egen Stue, begravede Hænderne i Lommerne for at rasle med sine Nøgler, vippede Kniven mellem Fingrene og sagde „pleje van“ og „lille Frøken“. Desuden delte hun ganske sin Faders Anskuelser med Hensyn til Bispens hele Embedsførelse. Hun fandt det ganske upassende for en Mand i en saa overordnet Stilling at flakke omkring paa Landevejene som en Slagter og betragtede hans idelige, uanmeldte Besøg rundt om i Kirker og Skoler som et uværdigt Spioneri, der nødvendigt maatte virke nedbrydende paa Præsternes og Lærernes Anseelse hos Befolkningen.

Hvad der særlig vakte Provst Tønnesens Uvilje mod Bispen, var dog dennes Stilling i det offentlige Liv og navnlig i Politiken, hvor hans Holdning unægtelig ogsaa røbede, at han trods sin fremrykkede Alder endnu ganske lod sig beherske af sin Ærgerrighed. Efter at han i adskillige Aar bestandigt havde balanceret mellem de to bittert kæmpende politiske Partier for at kvalificere sig til i det afgørende Øjeblik at overtage Styret som den mæglende og forsonende, var han — efterhaanden som Udsigterne til en mindelig Udjævning af Striden formindskedes — gledet mere og mere over i Demokraternes Lejr, hvor man da heller ikke havde forsømt nogen Smiger for at lokke ham til at smykke Folkets fremrykkende Rækker med sit historiske Navn. Endnu havde han dog bestemt vægret sig ved at proklamere sin Tilslutning til Partiet; men det var en offentlig Hemmelighed — som han heller ikke selv lagde mindste Skjul paa — at han derimod ikke vilde have noget imod ved Hjælp af demokratiske Stemmer at lade sig indvælge i Rigsdagen for igen at faa Foden indenfor i de styrendes Kres.

Med stor og frimodig Aabenhjertighed talte han selv om denne sin Svaghed for Politik og Magtbesiddelse. Man havde saaledes næppe sat sig ved Frokostbordet, før han ledte Talen hen paa de Rygter om hans Rigsdagskandidatur, der igen i de sidste Dage havde svirret om i alle Landets Blade.

„Ja, hvad skal man gøre ved det?“ sagde han smilende. „Jeg tror, det gaar med Politikere, som det gaar med gamle Her-